

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΚΥΡΩΣΗΣ

Του εδρεύοντος στη Θεσσαλονίκη (Δικαστικό Μέγαρο, Οδός 26^{ης} Οκτωβρίου αριθ. 5, Τ.Κ. 546 26) Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), νομίμως εκπροσωπούμενου.

ΚΑΤΑ

1. Της υπ' αριθ. 34844/11.07.2016 - ΦΕΚ τ. ΑΑΠ 145/20.07.2016 («Κριτήρια προσδιορισμού οικιστικής πυκνότητας άρθρου 23 παρ. 4 Ν. 3889/2010, όπως ισχύει») Απόφασης του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Και

2. Κάθε άλλης πράξης και παράλειψης, συναφούς προς την προαναφερόμενη, υπό στοιχείο 1, πράξης.

Θεσσαλονίκη, 14 Νοεμβρίου 2016

Ι. ΙΣΤΟΡΙΚΟ-ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Α. 1. Η προσβαλλόμενη Απόφαση αποτελεί την πρόσφατη εκδήλωση της μακροχρόνιας (από το έτος 1995) και συνεχούς υποβάθμισης της επιτασσόμενης - από τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 εδ.αφ. τρίτο, τέταρτο και πέμπτο (και της υπό το άρθρο αυτό Ερμηνευτικής Δήλωσης) και του άρθρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος - προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων με ταυτόχρονο, υποβιβασμό της προστασίας της περιουσίας του Ελληνικού Δημοσίου, συναπτόμενης, καταλυτικά, με την εφαρμογή του τεκμηρίου κυριότητας του επί της δασικής γης (Β.Δ. 19/29.11.1836).

1

2. Η εξαιρετική σοβαρότητα και επικινδυνότητα της κατάστασης (για την ύπαρξη και τη διατήρηση της δασικής προστασίας και της συναρτώμενης με αυτή προστασίας της περιουσίας του Ελληνικού Δημοσίου), όπως, δυστυχώς, έχει διαμορφωθεί, διαρκώς επιδεινούμενη, μέχρι σήμερα και όπως, δυστυχώς, κορυφώνεται δραματικά με την προσβαλλόμενη, προδήλως παράνομη, κανονιστική Υπουργική Απόφαση (κατά τα κατωτέρω εκτιθέμενα), έχει, ευτυχώς, καταγραφεί, με ενέργεια στο σκεπτικό της μνημιώδους, κατά τη γνώμη μας (και εξ αντικειμένου, πιστεύουμε), υπ' αριθ. 805/2016 προδικαστικής Απόφασης του Δικαστηρίου Σας, με τις ακόλουθες, τραγικές, πράγματι, για τα συμβαίνοντα και τους διαγραφόμενους κινδύνους, σκέψεις-διαπιστώσεις:

<< ...16. Επειδή, περαιτέρω, η σύνταξη Εθνικού Κτηματολογίου ανήκει, με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 24 του Συντάγματος, σε υποχρέωση του Κράτους, διότι αναγνωρίστηκε ως αναγκαίο και πρόσφορο μέσο για την επίτευξη πολλαπλών σκοπών δημοσίου συμφέροντος, όπως, μεταξύ άλλων, η πλήρης καταγραφή, ανάδειξη και αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και η καταγραφή των δικαιωμάτων της εγγείας ιδιοκτησίας προς διασφάλιση της δημόσιας πίστης, η ορθολογική οργάνωση και ανάπτυξη της χώρας βάσει αξιόπιστων πληροφοριών ως προς τα γεωχωρικά δεδομένα και τις χρήσεις γης, και ειδικότερα η χάραξη και εφαρμογή πολιτικής γης, αγροτικής πολιτικής, αναπτυξιακού σχεδιασμού σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, σχεδιασμού για την προστασία του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων και των ευαίσθητων οικοσυστημάτων και συμβολή στην αντικειμενική εκτίμηση των γεωτεμαχίων και οικοδομών (βλ. σχετικές εισηγητικές εκθέσεις ν. 2308/1995, 2664/1998 και 4164/2013). Προς το σκοπό αυτό με τους βασικούς νόμους 2308/1995 και 2664/1998 θεσπίστηκε το νομικό πλαίσιο αφ' ενός της διαδικασίας κτηματογράφησης, κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται με τη συλλογή των απαραίτητων στοιχείων η ακριβής και ασφαλής αποτύπωση της ακίνητης ιδιοκτησίας χωρίς να κρίνεται το ζήτημα του ιδιοκτήτη ή της φύσης της έκτασης και της χρήσης της, (ΣτΕ Ολομ. 3829, 3831, 3832/1997), και αφ' ετέρου της λειτουργίας του συστήματος του Εθνικού Κτηματολογίου, ως συστήματος νομικών και άλλων πληροφοριών για τα ακίνητα όλης της Επικράτειας. Εξ άλλου, προκειμένου να καταστεί δυνατή η δήλωση της δημόσιας περιουσίας επί δασών και δασικών εκτάσεων, η οποία να μην δεν προβλεπόταν ως υποχρεωτική κατά το προ του ν. 4164/2013 καθεστώς ήταν όμως υποχρεωτική προς το σκοπό της διασφάλισης της καταγραφής της δημόσιας περιουσίας και της αποφυγής καταπατήσεων από τους ιδιώτες, θεσπίστηκε η υποχρέωση χορήγησης στη Διεύθυνση Δασικών Χαρτών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, πριν την ανάρτηση των προσωρινών στοιχείων της κτηματογράφησης, του αεροφωτογραφικού και χαρτογραφικού υλικού, το οποίο έχει στη διάθεσή της η

2

Κτηματολόγιο Α.Ε., προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για την κατάρτιση των δασικών χαρτών, κατά τις ισχύουσες τεχνικές προδιαγραφές, ενώ προκειμένου να διασφαλιστεί κατά τρόπο αποτελεσματικό το δικαίωμα του Δημοσίου προς προβολή ενστάσεων κατά των προσωρινών διαγραμμάτων και πινάκων, προβλεφθηκε η αποστολή των στοιχείων αυτών, μεταξύ άλλων, και στην αρμόδια Διεύθυνση Δασών πριν την ανάρτησή τους. Κατόπιν δε ολοκληρώσεως του σταδίου διορθώσεως των αναρτηθέντων προσωρινών στοιχείων, καθώς και του σταδίου των ενστάσεων, γίνεται αναμόρφωση των κτηματολογικών στοιχείων, λαμβάνοντας υπ' όψιν και κάθε άλλο στοιχείο που έχει εν τω μεταξύ συλλεγεί, ωστόσο δεν γίνεται καταχώριση εγγραπτεύου δικαϊκού που δηλώθηκε εκπροθέσμως, εφ' όσον η καταχώρισή του θα συνεπαγόταν εκπομπή δικαϊκού που έχει περιληφθεί στα αναρτηθέντα κτηματολογικά διαγράμματα και πίνακες. Ωστόσο, οι διαδικαστικές διατάξεις του νόμου αυτού, όπως ισχύουν κατά τον χρόνο έκδοσης των προσβαλλόμενων και αναμorfώθηκαν μεταγενεστέρως με τον ν. 4164/2013 ο οποίος κατέλαβε, κατά τα ανωτέρω, και την εκκρεμή κατά τον χρόνο ισχύος τους διαδικασία της επίμαχης κτηματογράφησης, δεν μπορούν να εκπληρώσουν τον σκοπό, για τον οποίο τέθηκαν, όσον αφορά στην ασφαλή και ακριβή αποτύπωση της δημόσιας ιδιοκτησίας επί των δασών και δασικών εκτάσεων, για τις οποίες ισχύει το τεκμήριο κυριότητας του Δημοσίου, σε περιοχές υπό κτηματογράφηση που στερούνται δασικών χαρτών. Και τούτο διότι για τη δήλωση ιδιοκτησίας του Δημοσίου επί των εκτάσεων αυτών, νόμιμο τίτλο αποτελεί, πέραν των πράξεων χαρακτηρισμού του άρθρου 14 του ν. 998/1979, πράξεων αναδασώσεως κ.λπ., όπου υπάρχουν (οι οποίες αποσπασματικά εκδόθηκαν κατά το μεταβατικό καθεστώς μέχρι την κύρωση των δασικών χαρτών και τη σύνταξη του δασολογίου και καταλαμβάνουν, πάντως, κατά τρόπο περιορισμένο και μη συστηματικά αποτυπούμενο τις δασικές περιοχές της Χώρας), η κύρωση των δασικών χαρτών, επί των οποίων αποτυπώνονται με πληρότητα και ακρίβεια τα όρια και η φύση των δασικών περιοχών. Ως εκ τούτου, σε υπό κτηματογράφηση περιοχές στερούμενες δασικού χάρτη, όπως οι επίμαχες, ελλείπει ο νόμιμος τίτλος για τη δήλωση των δασικών περιοχών, επί των οποίων υφίσταται το τεκμήριο ιδιοκτησίας του Δημοσίου. Εξ άλλου, από καμία διάταξη του νόμου αυτού δεν διασφαλίζεται ότι, ελλειπόντων των κυρωμένων δασικών χαρτών και άλλων συναφών διοικητικών πράξεων και υφισταμένων λοιπών στοιχείων (όπως υπό κατάρτιση ή καταρτισθείς και μη κυρωθείς δασικοί χάρτες ή μόνο στοιχείο αεροφωτογράφησης και χαρτογράφησης που τεκμηριώνουν τον δασικό χαρακτήρα μιας περιοχής), η δήλωση του Δημοσίου θα καταγραφεί. Περαιτέρω, και αν ήθελε θεωρηθεί ότι τα στοιχεία αυτά μπορούν να ληφθούν υπ' όψιν, πάντως θα υποστούν τον έλεγχο νομιμότητας τόσο στο στάδιο υποβολής και διόρθωσης, όσο και στο στάδιο των ενστάσεων από όργανα που δεν διαθέτουν επιστημονικές γνώσεις και εχέγγυα για την εκφορά

3

ορθής παρεμπιπτόουσας κρίσεως ως προς τον δασικό ή μη χαρακτήρα μιας περιοχής και δη ως προς τα ακριβή όρια αυτής, με αποτέλεσμα οι ήδη υφιστάμενες, λόγω της μη εισέτι κυρώσεως των δασικών χαρτών, δασικές αμφισβητήσεις να μεταφέρονται στη διαδικασία της κτηματογράφησης, η οποία, όπως είναι προφανές από το πλαίσιο οργάνωσής της, δεν διαθέτει το θεσμικό πλαίσιο, υπό την ανωτέρω εκτεθείσα έννοια να τις επιλύσει (πρβλ. ΣτΕ 4959/2013).

17. Επειδή, από τη διάταξη του άρθρου 27 παρ. 7 του ν. 2664/1998, αλλά και το λοιπό νομοθετικό καθεστώς που διέπει την κτηματογράφηση και τη λειτουργία του Κτηματολογίου, συνάγεται ότι ο νομοθέτης μερίμνησε για την άμεση και ταχεία εκκίνηση της διαδικασίας κατάρτισης των δασικών χαρτών σε περιοχές που κηρύσσονται υπό κτηματογράφηση και δεν διαθέτουν κυρωμένους δασικούς χάρτες. Η διαδικασία δε αυτή θα πρέπει να ολοκληρώνεται στον απολύτως αναγκαίο χρόνο, ενόψει και της ήδη ακυρωθείσας με την ΣτΕ 2818/1997 παράλειψης της Διοίκησης να ολοκληρώσει τη σχετική διαδικασία, και πάντως πριν την περαίωση του σταδίου της κτηματογράφησης σε χρονικό σημείο τέτοιο, ώστε τα οριστικά δεδομένα που προκύπτουν από τις διοικητικές αυτές πράξεις να λαμβάνονται υπόψη κατά την αποτύπωση των πρώτων εγγραφών στα κτηματολογικά βιβλία. Εξ άλλου οι δασικοί χάρτες, θα πρέπει να έχουν καταρτισθεί και κυρωθεί σύμφωνα με όσα κρίθηκαν με την 32/2013 απόφαση της Ολομείλειας του Δικαστηρίου. Τούτο διότι, με την απόφαση αυτή κρίθηκαν ανίσχυρες ως αντισυνταγματικές οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3208/2003, και συνεπώς δεν μπορούν να εφαρμοστούν κατά την κατάρτιση των δασικών χαρτών, ούτε να ληφθούν υπόψη κατά την έκδοση πράξεων χαρακτηρισμού. Ως εκ τούτου, παράλειψη της Διοίκησης να ολοκληρώσει τη διαδικασία κύρωσης των δασικών χαρτών κατά το ως άνω χρονικό σημείο, καθιστά την περαίωση της διαδικασίας κτηματογράφησης νομικώς πλημμελή. Εξ άλλου, ο ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας ότι υφίσταται δυνατότητα διοικητικής διόρθωσης της αρχικής εγγραφής, κατά το άρθρο 18 ν. 2664/1998, δεν ασκεί εν προκειμένω επιρροή, διότι ανάγεται σε μεταγενέστερο στάδιο της λειτουργίας του κτηματολογίου.

18. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, όπως εκτέθηκε ήδη, η κτηματογράφηση περαιώθηκε για ορισμένες περιοχές των 107 ΟΤΑ με αποφάσεις του Υπουργού Π.Ε.Κ.Α., με τις οποίες ολοκληρώθηκε η σύνθετη διοικητική ενέργεια της κτηματογράφησης, ενώ για τις υπόλοιπες περιοχές βρίσκεται σε εξέλιξη. Δεν προκύπτει όμως από τα στοιχεία του φακέλου, αν και για ποιες από τις πιο πάνω περιοχές για την περαίωση της διαδικασίας κτηματογράφησης

4

102
1042
19/22/1997
Α. Ε. Κ. Χ. Α.
Ο.Τ.Α. 62/2016

τηρήθηκε η διαδικασία που εκτέθηκε στις προηγούμενες σκέψεις. Κατόπιν τούτου, η έκδοση οριστικής αποφάσεως πρέπει να αναβληθεί για έξι μήνες, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 50 παρ. 3α του π.δ/τος 18/1989 (Α' 8), προκειμένου η Διοίκηση να παράσχει στο Δικαστήριο τεκμηριωμένες διευκρινήσεις επί των εξής ζητημάτων: α) Αν στις επίμαχες περιοχές των 107 ΟΤΑ ελήφθησαν υπ' όψιν οι δασικοί χάρτες και για ποιες εξ αυτών, β) αν οι δασικοί χάρτες έχουν καταρτισθεί σύμφωνα με όσα κρίθηκαν με την 32/2013 απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου, και γ) αν έχουν εκδοθεί άλλες πράξεις (λ.χ. πράξεις χαρακτηρισμού), κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 3208/2003. Οικόθεν νοείται ότι η Διοίκηση έχει τη δυνατότητα, αλλά και την υποχρέωση, κατά το διάστημα αυτό να συνεχίσει και να ολοκληρώσει τη διαδικασία κύρωσης δασικών χαρτών, ώστε να πληρούνται οι ως άνω προϋποθέσεις, καθώς και να αναμορφώσει τα κτηματολογικά στοιχεία, όπου είναι αναγκαίο, σύμφωνα με όσα έχουν ήδη εκτεθεί...>>

Όπως ήταν αναμενόμενο:

α) Η Διοίκηση δεν συμμορφώθηκε προς τα διαταχθέντα με την ανωτέρω προδικαστική Απόφαση, εντός της ταχθείσας εξάμηνης προθεσμίας, για προφανείς λόγους αναγόμενους, πρωτίστως, αφενός στον κατά τα ανωτέρω επιδιωκόμενο, από το Δικαστήριό Σας, έλεγχο της ενδεχόμενης εφαρμογής διατάξεων που κρίθηκαν αντισυνταγματικές με την Απόφαση 32/2013 ΟΛΣΤΕ και στις αναγγελλόμενες (με την προδικαστική) συνέπειες αυτού του ελέγχου και των διαπιστώσεών του και αφετέρου στον έλεγχο της ενδεχόμενης ολοκλήρωσης διαδικασιών κτηματογράφησης πριν από την ολοκλήρωση της κύρωσης των δασικών χαρτών και στις αναγγελλόμενες (με την προδικαστική) συνέπειες των διαπιστώσεων του ελέγχου. Και

β) Το Δικαστήριό Σας ανέβαλε, για τη δικάσιμο της 1^{ης} Φεβρουαρίου 2017, τη συζήτηση της υπόθεσης, λαμβάνοντας, ασφαλώς, υπόψη του, αφενός το (πιστοποιούμενο, με την προδικαστική) γεγονός, ΟΤΙ «η κτηματογράφηση [προκηρυχθείσα την 28.03.2007] περαιώθηκε για ορισμένες περιοχές των 107 ΟΤΑ με αποφάσεις του Υπουργού Π.Ε.Κ.Α., με τις οποίες ολοκληρώθηκε η σύνθετη διοικητική ενέργεια της κτηματογράφησης, ενώ για τις υπόλοιπες περιοχές βρίσκεται σε εξέλιξη» και αφετέρου την

5

(υφιστάμενη, κατά την προδικαστική) αυτοόνητη «υποχρέωση της Διοίκησης», «κατά το διάστημα αυτό [της ταχθείσας εξάμηνης προθεσμίας] να συνεχίσει και να ολοκληρώσει τη διαδικασία κύρωσης δασικών χαρτών, ώστε να πληρούνται οι ως άνω προϋποθέσεις, καθώς και να αναμορφώσει τα κτηματολογικά στοιχεία, όπου είναι αναγκαίο, σύμφωνα με όσα έχουν ήδη εκτεθεί»

3. Είναι, επομένως, εξαρχής ολοφάνερο, ΟΤΙ αντίκειται καταδώς στο Σύνταγμα η (εν γνώσει της προπαρατιθέμενης Νομολογίας του Δικαστηρίου Σας), επίδικη κανονιστική δράση της Διοίκησης, συνιστάμενη στη θέσπιση, με την προσαλλόμενη Υπουργική Απόφαση, των «κριτηρίων προσδιορισμού οικιστικής πύκνωσης άρθρου 23 παρ. 4 Ν. 3889/2010, όπως ισχύει», με τα οποία, κατά νομική ακριβολογία, προσδιορίζεται, από τον κανονιστικό Νομοθέτη, ελευθέρως (κατά τη νομιμότητα της φαντασίας του και χωρίς καμιάν απολύτως δέσμευση από τη σχετική εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 23 παρ. 4 Ν. 3889/2010, όπως αυτό αντικαταστάθηκε, με το άρθρο 153 παρ. 1Α του Ν. 4389/2016), το εννοιολογικό περιεχόμενο του καθαρού νομοθετικού νεολογισμού «οικιστικές πύκνώσεις», εξ ορισμού αγνώστου πλήθους και άγνωστης έκτασης γαιών, τις οποίες ο τυπικός Νόμος (άρθρο 153 παρ. 1Α του Ν. 4389/2016), προόρισε «να εξαιρεθούν από την ανάρτηση στο δασικό χάρτη» ακόμη και «στις περιοχές που υφίσταται θεωρημένος δασικός χάρτης» (!!!!!!) ΚΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ για τη «βελτίωση» των ρυθμίσεων του Κεφαλαίου Β', «Επιτάχυνση και απλοποίηση της διαδικασίας κύρωσης των δασικών χαρτών», του Ν. 3889/2010, δηλαδή της ολοκλήρωσης σύνταξης Δασικών Χαρτών και κατάρτισης Δασολογίου !!!!!

Β. Κρίνεται χρήσιμο να εκθέσουμε, ακριβέστερα να υπενθυμίσουμε, στο Δικαστήριό Σας τα ακόλουθα:

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 153 παρ. 1Α του Ν. 4389/2016, αντικαταστάθηκε το άρθρο 23 του Ν. 3889/2010 (όπως ίσχυε τροποποιημένο, διαδοχικά, με τις διατάξεις του άρθρου 55 Ν. 4030/2011 και του άρθρου 7 παρ.10 Ν. 4164/2013), ως ακολούθως:

6

102
1042
19/22/1997
Α. Ε. Κ. Χ. Α.
Ο.Τ.Α. 62/2016

<<1. Η Ε.Κ.Χ.Α. Α.Ε. παρέχει εντός δύο (2) μηνών στους Ο.Τ.Α., μέσω διαδικτυακής εφαρμογής, δυνατότητα πρόσβασης στα ενιαία χαρτογραφικά υποβάθρα που χρησιμοποιούνται στην κατάρτιση δασικών χαρτών. 2. Οι υπηρεσίες δόμησης με χρήση διαδικτυακής εφαρμογής, εφαρμόζουν επί των υποβάθρων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από την παροχή της πρόσβασης της ως άνω παραγράφου, τα κάτωθι: α) Με πορτοκαλί χρώμα τα όρια των οικισμών, όπως τα όρια αυτά έχουν εγκριθεί με πράξεις της Διοίκησης, σύμφωνα με τις διατάξεις των προεδρικών διαταγμάτων της 21.11-1.12.1979 (Δ' 693), της 2.3-13.3.1981 (Δ' 138) ή της 24.4-3.5.1985 (Δ' 181), καθώς και τα όρια των εγκεκριμένων πολεοδομικών μελετών ή ρυμοτομικών σχεδίων και όπως τα όρια αυτά έχουν εφαρμοστεί στο έδαφος β) Με κίτρινο χρώμα τα όρια των οικισμών που έχουν οριοθετηθεί με άλλες διατάξεις πέραν των αναφερομένων στην περίπτωση α' της παρούσας παραγράφου, τα όρια εκείνων για τους οποίους έχει οριστεί μόνο ακτίνα με βάση το άρθρο 4 παράγραφος β' του προεδρικού διατάγματος της 24.4-3.5.1985 (Δ' 181), τα περιγράμματα των νομίμως υφιστάμενων οικισμών, προ του έτους 1923, για τους οποίους δεν έχει καθοριστεί όριο καθ' οιονδήποτε τρόπο, πλην όμως είναι συγκροτημένοι οικισμοί, τα όρια των πολεοδομικών μελετών και σχεδίων πόλεως που εκπονούνται για τις περιοχές αρμοδιότητάς τους, καθώς και τα υπό καθορισμό όρια οικισμών με βάση το προεδρικό διάταγμα 24.4-3.5.1985 (Δ' 181) που δεν έχουν ακόμα εγκριθεί. Τα όρια και περιγράμματα των περιοχών της περίπτωσης β' της παρούσας παραγράφου, εφαρμοσμένα και θεωρημένα από την αρμόδια υπηρεσία δόμησης επί των χαρτογραφικών υποβάθρων, εντός της προθεσμίας του πρώτου εδαφίου της παρούσας, διαβιβάζονται στην Ε.Κ.Χ.Α. Α.Ε., η οποία τα αποστέλλει αμελλητί στην Διεύθυνση Δασών, προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 24 του παρόντος νόμου. Σε περίπτωση παρέλευσης άκαρπης της προθεσμίας των τεσσάρων (4) μηνών του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου τα όρια και περιγράμματα των περιοχών περιπτώσεων α' και β' αποτυπώνονται στον υπό κατάρτιση δασικό χάρτη από την Ε.Κ.Χ.Α. Α.Ε. σε διάστημα δύο (2) μηνών, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει η ίδια συλλέξει στο πλαίσιο της διαδικασίας κτηματογράφησης. 3.

7

Για τις περιοχές που περικλείονται εντός των ορίων της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, δεν καταρτίζεται δασικός χάρτης, πλην όμως εφαρμόζονται οι διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, επί των εντός των ως άνω περιοχών πάρκων και αλσών, ως προς την προστασία αυτών. Για τις περιοχές που περικλείονται εντός των ορίων της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, δεν αναρτάται δασικός χάρτης κατά το άρθρο 14 του παρόντος νόμου, αλλά εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στο επόμενο άρθρο 24. 4. Το περιγράμμα των οικιστικών πυκνώσεων που δεν υπάγονται στις κατηγορίες α' και β' της παραγράφου 2 αποτυπώνονται με ιώδες χρώμα. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας που θα εκδοθεί εντός μηνός θα καθοριστούν τα κριτήρια προσδιορισμού της οικιστικής πύκνωσης για τις ανάγκες εφαρμογής της παρούσας. Εντός έξι (6) μηνών από την έκδοση της ως άνω Υπουργικής Απόφασης οι τεχνικές υπηρεσίες των Ο.Τ.Α. αποτυπώνουν με ιώδες χρώμα το περιγράμμα των οικιστικών πυκνώσεων που δεν υπάγονται στις κατηγορίες α' και β' της παραγράφου 2, εφαρμοζομένων των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας. Στις περιοχές που υφίσταται θεωρημένος δασικός χάρτης η ως άνω εξάμηνη προθεσμία περιορίζεται στους δύο (2) μήνες. Τα περιγράμματα των οικιστικών πυκνώσεων της παρούσας παραγράφου διαβιβάζονται εντός της ως άνω προθεσμίας, στην Ε.Κ.Χ.Α. Α.Ε., η οποία τα αποστέλλει αμελλητί στην Διεύθυνση Δασών για να εξαιρεθούν από την ανάρτηση στο δασικό χάρτη κατά το άρθρο 14 του παρόντος νόμου και στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας για την περιβαλλοντική και πολεοδομική τους διαχείριση, ώστε να προχωρήσει η διαδικασία ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν».>>

Κρίσιμες είναι, εν προκειμένω, οι προπαρατεθείσες διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 23 του Ν. 3889/2010, όπως ισχύει.

2. Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος, ότι το 62% της υπό κτηματογράφηση γης, στο πλαίσιο της κατάρτισης του λεγόμενου «Εθνικού Κτηματολογίου», είναι δάση και δασικές εκτάσεις, η συμβατότητα των διατάξεων της προπαρατιθέμενης παραγράφου 4 του άρθρου 23 του Ν. 3889/2010 (όπως ισχύει), με τις προβλέψεις του άρθρου 24

8

παρ. 1 και του άρθρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος, που ίσχυε κατά τη δημοσίευση του Ν. 2308/1995 και, κατά μείζονα λόγο, η συμβατότητα της με τις προβλέψεις του άρθρου 24 παρ. 1 εδαφ. τρίτο, τέταρτο και πέμπτο (και της υπό το άρθρο αυτό Ερμηνευτικής Δήλωσης) και του άρθρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος, όπως ισχύει, προσδιορίζεται, αναμφισβητήτως, από το περιεχόμενο της ιστορικής, υπ' αριθ. 2818/1997, Απόφασης του Δικαστηρίου Σας (στην οποία παραπέμπει η ανωτέρω 805/2016 πρόσφατη Απόφασή του), σύμφωνα με την οποία: <<...6. Επειδή στην έννοια του φυσικού περιβάλλοντος και μάλιστα ευπαθής οικοσυστήματα αυτού αποτελούν τα δάση και οι δασικές εκτάσεις. Η διατήρηση και η αναπαραγωγή των δασικών οικοσυστημάτων με την αλληλεξάρτηση και αλληλεπίδραση των στοιχείων που τα συνθέτουν συμβάλλει πολλαπλώς στην διατήρηση της φυσικής και βιολογικής ισορροπίας και αυτήν την ίδια την ύπαρξη της ζωής. Γι' αυτό ο συντακτικός νομοθέτης αντιμετωπίζοντας και την σημαντική καταστροφή που έχει ήδη υποστεί ο δασικός πλούτος της χώρας θέσπισε αυστηρό προστατευτικό καθεστώς των δασών και των δασικών εκτάσεων. Στόχος της προστασίας αυτής είναι η κατ' αρχήν απαγόρευση της μεταβολής του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων, που είναι απόλυτη προκειμένου περί των ιδιωτικών δασών και των ιδιωτικών δασικών εκτάσεων να διασφαλισθεί η διατήρηση και αναγέννηση των ζωτικών αυτών οικοσυστημάτων και η συνακόλουθη εκπλήρωση των τόσο σημαντικών για τη φύση και τη ζωή λειτουργιών του. Η προστασία αυτή πηγάζει απευθείας από το Σύνταγμα (άρθρο 24), οι σχετικές επιταγές του οποίου έχουν αυτοτέλεια από άμεση εφαρμογή. Έτσι ο κοινός νομοθέτης είναι υποχρεωμένος να θεσπίσει τα πρόσφορα προστατευτικά μέτρα μέσα στα όρια που διαγράφουν οι ανάγκες για τη διαφύλαξη και τη προστασία του αγαθού αυτού. Αλλά και όταν δεν υπάρχει τέτοιας φύσης προστατευτική νομοθετική διάταξη, από τις συνταγματικές αυτές διατάξεις πηγάζει ευθεία υποχρέωση της Διοίκησης να έχει σαν θεμελιώδη γνώμονα για την ρύθμιση θεμάτων που έχουν σχέση ή επιπτώσεις στο δασικό περιβάλλον, ιδίως στις περιπτώσεις θετικής παρέμβασης σε δάση ή δασικές εκτάσεις, την ανάγκη της προστασίας των σύμφωνα με τις αρχές και επιδιώξεις της επιστήμης (Ολ. Σ.Ε. 2281/1992). Θεμελιώδης όμως προϋπόθεση για την προστασία των δασών, που απορρέει από τη φύση των πραγμάτων και επισημαίνεται σε κανόνες του διεθνούς και του κοινοτικού δικαίου, καθώς και σε πορίσματα και αποφάσεις διεθνών διασκεψικών και συλλογικών οργάνων στα πλαίσια του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και της

Ευρωπαϊκής Κοινότητας, είναι η προηγούμενη απογραφή των δασών και των δασικών εκτάσεων της χώρας. Έτσι, ήδη με τα άρθρα 1 και 2 του Κανονισμού 1615/1989 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενότητας έχει δημιουργηθεί το Ευρωπαϊκό Σύστημα Δασικών Πληροφοριών και Επικοινωνίας (EFICS) με αντικείμενο την συλλογή, τον συντονισμό, την εξασφάλιση συνοχής και την επεξεργασία των στοιχείων που αφορούν στο δασικό τομέα και την εξέλιξή του, διότι είχε αρμοδίως διαπιστωθεί ότι η εφαρμογή και παρακολούθηση των Κανονισμών της γνώσης για τα δάση απαιτούσαν λεπτομερή πληροφόρηση για την κατάσταση και εξέλιξη των δασών της Ενότητας. Χάρην, μάλιστα, του σκοπού αυτού εκρήθη αναγκαίο να υποστηριχθούν τα κράτη - μέλη, ώστε να εξασφαλίσουν ή βελτιώσουν την διαθεσιμότητα ιδίως των στοιχείων των εθνικών δασικών απογραφών (άρθρ. 2 και 3). Από τα ανωτέρω προκύπτει, ότι η κατάρτιση εθνικού δασολογίου, πέραν της προδηλού σημασίας της για την προστασία των εθνικών δασών είναι αναγκαία και για την λειτουργία του Ευρωπαϊκού συστήματος δασικών πληροφοριών. Αλλά, και κατά την Αρχήν 2c της Διακήρυξης του Ρίο (1992) για την βιώσιμη ανάπτυξη των δασών, πρέπει να διασφαλίζεται στην δημόσια διοίκηση η παροχή ενκύριου, αξιοπίστου και ακριβούς πληροφόρησης για τα δάση και τα δασικά οικοσυστήματα, κατά δε το Κεφ. 11, 13 (α) της Agenda '21, στην επιβεβλημένη βιώσιμη διαχείριση των δασικών οικοσυστημάτων περιλαμβάνεται, ρητώς μνημονευόμενη, και η απογραφή αυτών, η οποία, κατά την § 14 του αυτού Κεφαλαίου, πρέπει να ενημερώνεται και να σταθεροποιείται σε συσχέτιση με τον σχεδιασμό των χρήσεων της γης. Οι ανωτέρω αρχές επιβεβαιώθηκαν με την υπ' αριθ. 4 Γενική Οδηγία της Υπουργικής Συνδιασκέψεως για την προστασία και βιώσιμη διαχείριση των δασών της Ευρώπης στο Ελσίνκι (16/17-6-1993), κατά την σαφή διατύπωση της οποίας, "η διαχείριση των δασών πρέπει να στηρίζεται σε περιοδικώς ενημερούμενα σχέδια και προγράμματα τοπικού, περιφερειακού ή εθνικού επιπέδου... και σε καταγραφές των δασών, εκτιμήσεις περιβαλλοντικών επιπτώσεων, στην επιστημονική γνώση και την πρακτική εμπειρία". Κατά τις ειδικότερες δε αρχές 1 και 2 της αποφάσεως 4 της αυτής Υπουργικής Συνδιασκέψεως για την προστασία και την διαχείριση των ορεινών δασών της Ευρώπης, κρίνεται αναγκαία η "αληθινή οικολογική χαρτογράφηση των δασών αυτών, περιλαμβάνουσα δηλαδή όλα τα στοιχεία των ορεινών δασικών οικοσυστημάτων 7. Επειδή από τα ανωτέρω προκύπτει σαφώς ότι η αποτελεσματική προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων συνδέεται αρρήκτως με την κατάρτιση ειδικού δασολογίου, υπό την προεκτεθείσα έννοια, όταν δε η προστασία αυτή επιβάλλεται δυνάμει

συνταγματικής διατάξεως, όπως παρ' ημίν με το άρθρο (24 § 2 του Συντάγματος), η διάταξη αυτή, ερμηνευόμενη υπό το φως των προαναφερθέντων κανόνων, καθιστά υποχρεωτικήν την τυχόν με νομοθετική εξουσιοδότηση προβλεπόμενη κατάρτιση δασολογίου. Πράγματι δε, η ακριβής γνώση του προστατευτέου αγαθού είναι αυτονότος αναγκαίος όρος για τη λήψη προστατευτικών μέτρων και την αποτελεσματικότητά των. Έτσι, η έγκυρη απογραφή του δασικού κεφαλαίου με ένα συστηματικό τρόπο, σύμφωνα με τους κανόνες της δασικής επιστήμης και της τεχνικής και η συνακόλουθη δεσμευτικότητά της τόσο για τη Διοίκηση όσο και για τους διοικούμενους αποκτάει από τη ρίζα κάθε αμφισβήτηση σχετικά με τον χαρακτήρα μιας έκτασης ως δάσους, δασικής ή μη, οδηγεί τα δασικά όργανα να προβαίνουν έγκαιρα στις αναγκαίες ενέργειες σε περίπτωση που επιχειρείται αθέμιτη παρέμβαση σε δάσος ή δασική έκταση και επιτρέπει την άμεση αποκατάσταση του δασικού χαρακτήρα σε περιπτώσεις αλλοίωσης ή μεταβολής του από ανθρώπινες ενέργειες ή άλλα αίτια. Παράλληλα η απογραφή του δασικού κεφαλαίου της χώρας αποτελεί την βάση και την αφετηρία για τη σχεδίαση και λήψη προστατευτικών μέτρων, τον καθορισμό της μορφής και της έκτασης των και εν γένει την οργανωμένη, συστηματική και ολοκληρωμένη προστασία των δασών, σύμφωνα με τη συνταγματική επιταγή. Ο νομοθέτης, έχοντας επίγνωση της, αυτονόστης άλλωστε, αυτής υποχρέωσής του πρόβλεψε με τις πιο πάνω διατάξεις των άρθρων 11 και 12 του Ν. 998/1979 την φωτογράφιση από τον αέρα ή από κοντινή απόσταση των δασών και των δασικών εκτάσεων στο σύνολό τους ή κατά τμήματα που ξεχωρίζουν φυσικά και τη χαρτογράφηση των επί τη βάσει ενός προγράμματος που εκπονείται από την κεντρική διοίκηση και εκτελείται σε όλους τους νομούς της χώρας. Με βάση τις μερικότερες χαρτογραφικές εργασίες και τα στοιχεία της φωτογράφισης συντάσσεται ο δασικός χάρτης κάθε περιοχής (δήμου ή κοινότητας ή περισσότερων δήμων και κοινοτήτων" Η κύρωσή του από τον Υπουργό Γεωργίας γίνεται ύστερα από ενδικοφανή διαδικασία, όπου, μπορούν να προβληθούν αντιρρήσεις σχετικά με τον δασικό χαρακτήρα κάποιας έκτασης και τα όριά της και όχι με το ιδιοκτησιακό της καθεστώς. Περαιτέρω στο ως άνω άρθρο 13 προβλέπεται η κατάρτιση και τήρηση στη Κεντρική Δασική Υπηρεσία γενικού δασολογίου, όπως καταχωρούνται κατά νομούς τα δάση και οι δασικές εκτάσεις, που φαίνονται στους δασικούς χάρτες με τη προσδιοριστική τους τοπωνυμία, τα όρια, την

έκτασή των και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της δασικής βλάστησης κάθε περιοχής. Σε κάθε δασαρχείο τηρείται επίσης τοπικό δασολόγιο. Ακολούθως εκδόθηκε το πιο πάνω υπ' αριθ. 1141/1980 π.δ/γμα με το οποίο ρυθμίσθηκε η διαδιότιξη και η αρχική της κατάρτιση, τήρησης και ενημέρωσης του γενικού δασολογίου της χώρας. Με τη θέσπιση του εκτελεστικού αυτού διατάγματος ολοκληρώθηκε το κανονιστικό καθεστώς επί τη βάσει του οποίου θα συνταχθεί το γενικό δασολόγιο της χώρας. Η κατάρτιση του προϋποθέτει τη συντέλεση όλης της σειράς των πιο πάνω γενικότερων διοικητικών ενεργειών, που συνεπάγονται την εγκατάσταση της αναγκαίας υλικοτεχνικής υποδομής, την οργάνωση και στελέχωση υπηρεσιών, την πρόβλεψη και διάθεση των απαραίτητων χρηματικών πιστώσεων και πόρων. Αποτελεί ένα σύνθετο και μείζον διοικητικό έργο για τη συντέλεση του οποίου απαιτείται ένα εύλογο χρονικό διάστημα, που προσδιορίζεται από τη φύση των ως άνω προηγούμενων διοικητικών ενεργειών. Γι' αυτό μέχρις ότου καταρτισθεί το δασολόγιο ο νομοθέτης θέσπισε με το πιο άνω άρθρο 14 του Ν. 998/1979 μια ενδικοφανή διαδικασία για τον χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως δάσους, δασικής ή μη. Κατά την έννοια όμως του άρθρου αυτού, ερμηνευόμενου σύμφωνα με την πιο πάνω συνταγματική επιταγή, η χρονοβόρα αυτή διαδικασία με τον αποσπασματικό, εμπειρικό χαρακτήρα και τις ατέλειες που, είναι συνυφασμένες με την περιπτώσιολογική αντιμετώπιση του καίριου αυτού θέματος, είναι ανεκτή μόνο για τα μεταβατικά διάστημα που απαιτείται για τη συντέλεση του δασολογίου. Το Σύνταγμα, οι κανόνες του διεθνούς και του κοινοτικού δικαίου και ο νόμος δεν ανέχονται την διαίωση της διαδικασίας αυτής και την συνακόλουθη υποβάθμιση της δασικής προστασίας, την αποδυνάμωση της συνταγματικής επιταγής και την καταστράτηγηση κανόνων με αυξημένη τυπική ισχύ. Εφ' όσον δε, όπως προαναφέρθηκε η Διοίκηση είναι υποχρεωμένη απ' ευθείας από το άρθρο 24 του Συντάγματος να προβαίνει στα πρόσφορα μέτρα για την προστασία και διαφύλαξη των δασών και των δασικών εκτάσεων ακόμη και εν ελλείψει, σχετικής κανονιστικής ρύθμισης, κατά μείζονα λόγο υποχρεούται να κατοχυρώσει το δασολόγιο της χώρας, που αποτελεί την προϋπόθεση και την αφετηρία για τη λήψη οποιουδήποτε προστατευτικού μέτρου, όταν μάλιστα έχει καταστρωθεί πλήρως η σχετική κανονιστική ρύθμιση. Κατά ταύτα, μετά την ολοκλήρωση του κανονιστικού καθεστώτος δεν απομένει κανένα στάδιο διακριτικής ευχέρειας στη Διοίκηση αλλά ανακύπτει υποχρέωσή της για τη λήψη των θεσμοθετημένων

προστατευτικών μέτρων. Πολύ περισσότερο όταν τα μέτρα αυτά αποτελούν τον αναγκαίο όρο της αποτελεσματικής προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων της χώρας όπως είναι η κατάρτιση του δασολογίου. Διαφορετικά θα εγκαταλείπονταν στη διακριτική ευχέρεια της Διοικήσεως η εφαρμογή των κανόνων του δικαίου και αυτή ακόμη η συνταγματική επιταγή της προστασίας του δασικού κεφαλαίου. Έτσι όμως θα μπορούσε η Διοίκηση να αποδυναμώσει το Σύνταγμα και να αχρηστεύσει τους κανόνες του διεθνούς, του κοινοτικού και του εσωτερικού δικαίου και να ανατρέψει τη συνταγματική αρχή της διακρίσεως των λειτουργιών. Από τα παραπάνω αβίαστα ανάγεται ότι η κατάρτιση και θέση σε ισχύ του δασολογίου της χώρας αποτελεί υποχρέωση της Διοικήσεως που απορρέει ευθέως και αμέσως από την συνταγματική επιταγή της προστασίας των δασών (άρθρ. 24 Σ) και την αποστολή της Διοικήσεως να εκτελεί το Σύνταγμα και τους νόμους σύμφωνα με τη θεμελιώδη συνταγματική αρχή της διακρίσεως των λειτουργιών και τη συνακόλουθη υποταγή της Διοικήσεως στο Σύνταγμα και το νόμο (άρθρ. 26 Σ). Η υποχρέωση όμως αυτή θα ήταν κενή περιεχομένου και στερημένη κάθε αξίας αν δεν συνοδευόταν με τη δικαστική κύρωση, που της διασφαλίζει ο εξοπλισμός της με το προσήκον ένδικο μέσο ώστε κάθε πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον να μπορεί να ζητήσει, σύμφωνα με το άρθρο 20 § 1 Σ, δικαστική προστασία. Εν όψει δε της φύσεως και της αποστολής του ενδίκου μέσου της αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπως διασφαλίζεται με το άρθρο 95 του Συντάγματος και την, κατά τα προεκτεθέντα, ορθή ερμηνεία του άρθρου 45 § 4 εδ. α και β του κωδ. π.δ. 18/1989 προκειμένου περί παραλείψεως της οφειλόμενης ατομικής, γενικής ατομικής και κανονιστικής, περιβαλλοντικής προστασίας ο εξαναγκασμός της Διοικήσεως, σε εκπλήρωση της πιο πάνω υποχρέωσής της μπορεί να επιτευχθεί μόνο με το ένδικο αυτό μέσο. Έτσι από το συνδυασμό των πιο πάνω συνταγματικών διατάξεων και αρχών στοιχειοθετείται μη νόμιμη παράλειψη της Διοικήσεως να καταρτίσει το δασολόγιο της χώρας μετά την άκαρπη πάροδο του εύλογου χρονικού διαστήματος, που απαιτείται γ' αυτό, προσβλητή ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας με το ένδικο μέσο της αιτήσεως ακυρώσεως. Πρέπει δε συναφώς να διευκρινισθεί ότι η υποχρεωτική, κατά τα άνω, χαρτογράφηση των δασών και η κατάρτιση του εθνικού δασολογίου αποβλέπουν στην υποστήριξη των αναγκών πληροφοριακών συστημάτων για την σύντομη ρύθμιση των χρήσεων

13

γης και ούσα κατά κοινήν πείραν, εφικτή, επί τη βάσει της συγχρόνου συναφούς τεχνολογίας και ιδίως της τηλεπισκοπήσεως, εντός βραχείας χρονικού διαστήματος, έχει αυτοτέλεια και δεν εξαρτάται από την διαδικασία καταρτίσεως εθνικού κτηματολογίου, το οποίο αποβλέπει και εις άλλους έννομους σκοπούς και του οποίου η ολοκλήρωση, συνδυασμένη με τη κρίση ιδιοκτησιακών ζητημάτων, απαιτεί πολυετή προσπάθεια. Τυχόν δε επιχειρούμενη τιαύτη συνάρτηση είναι ανεπίτρεπτη, διότι η μεν κατάρτιση του εθνικού κτηματολογίου θα απαιτήσει από την φύση της, πολύ χρόνο, εν τω μεταξύ δε θα είναι πράγματι αδύνατη η παροχή εννόμου προστασίας στα δάση, άνευ του αντικειμενικού πληροφορικού συστήματος του δασολογίου, διότι την αξιοπιστία του συστήματος τούτου δεν παρέχει η περιπτώσιολογική κρίση των επιτροπών του ρηθέντος άρθρου 14 ν. 998/79, κυρίως διότι δεν στηρίζεται στην συνολική αποτύπωση των δασών και δασικών εκτάσεων της χώρας....».

3. ENANTION των νομολογηθέντων, με την προαναφερόμενη Απόφαση του Δικαστηρίου Σας και σε πλήρη και ευθεία αντίθεση με το περιεχόμενο της Απόφασης αυτής, ο Νομοθέτης, με τις διατάξεις των άρθρων 27 και 28 του Ν. 2664/1998:

α. ΚΑΤΗΡΓΗΣΕ τις (εκτελεστικές) του άρθρου 24 παρ. 1 του Συντάγματος, για την προληπτική προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων) διατάξεις (α) του άρθρου 11, υπό τον τίτλο «Φωτογράφησις», (β) του άρθρου 12, υπό τον τίτλο «Χαρτογράφησις» και του άρθρου 13, υπό τον τίτλο «Δασολόγιο» του Ν. 998/1979, περιλαμβανόμενες, υπό τον αποκαλυπτικό του περιεχομένου τους και του σκοπού τους, γενικό τίτλο «ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ». Και

β. ΕΝΕΤΑΞΕ τις διαδικασίες σύνταξης των Δασικών Χαρτών και του Δασολογίου στις διαδικασίες του Εθνικού Κτηματολογίου.

4. ΠΡΑΓΜΑΤΙ, μετά την ανωτέρω κατάργηση των προαναφερομένων ρυθμίσεων (ως «ΜΕΤΡΩΝ [προληπτικής/ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ] των δασών και των δασικών εκτάσεων) και την ένταξη της διαδικασίας σύνταξης των Δασικών Χαρτών και του Δασολογίου στις διαδικασίες του Εθνικού Κτηματολογίου, επήλθε αληθής ανατροπή στο πεδίο της επιτασσόμενης από το Σύνταγμα δασικής προστασίας και της συνυφασμένης με αυτή προστασίας της περιουσίας του

14

Ελληνικού Δημοσίου, ΔΙΟΤΙ οι νομοθετικές ρυθμίσεις που επακολούθησαν, εν προκειμένω, κινήθηκαν, κυριολεκτικά, ENANTION των νομολογηθέντων με την Απόφαση 2818/1997 του Δικαστηρίου Σας, όπως αυτό διαπιστώνεται, πανηγυρικά, με την προπαρατιθέμενη, υπ' αριθ. 805/2016 προδικαστική Απόφασή του, η οποία επιβεβαιώνει ότι, βάσει αυτών ακριβώς των νομοθετικών ρυθμίσεων, η υποχρέωση «απογραφής» των δασών και των δασικών εκτάσεων μετατράπηκε, από προαπαιτούμενο του Εθνικού Κτηματολογίου, σε θλιβερό παρακολούθημα της διαδικασίας ενός Εθνικού Κτηματολογίου, η οποία μπορεί να προχωρεί και να «ολοκληρώνεται», ΠΡΙΝ από την ολοκλήρωση της διαδικασίας κύρωσης των Δασικών Χαρτών (με όσες καταστροφικές συνέπειες αυτό συνεπάγεται κατά της περιουσίας του Ελληνικού Δημοσίου) ΚΑΙ ΜΕ ΤΡΟΠΟ που:

(α) εξανάγκασε το Δικαστήριό Σας, εννέα (9) χρόνια μετά την Προκήρυξη (28.03.2007) της Κτηματογράφησης «περιοχών 107 ΟΤΑ...», ΝΑ ΑΝΑΖΗΤΕΙ από τη Διοίκηση (και μάλιστα, υπό την ουσιαστική του όρου έννοια, λόγω των νομοθετημένων αρμοδιοτήτων της ΕΚΧΑ ΑΕ): «τεκμηριωμένες διευκρινήσεις επί των εξής ζητημάτων: α) Αν στις επίμαχες περιοχές των 107 ΟΤΑ ελήφθησαν υπ' όψιν οι δασικοί χάρτες και για ποιες εξ αυτών, β) αν οι δασικοί χάρτες έχουν καταρτισθεί σύμφωνα με όσα κριθήκαν με την 32/2013 απόφαση της Ολομελείας του Δικαστηρίου, και γ) αν έχουν εκδοθεί άλλες πράξεις (Α.χ. πράξεις χαρακτηρισμού), κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 3208/2003.»

(β) επέτρεψε στη Διοίκηση, να μην συμμορφωθεί στην ανωτέρω προδικαστική Απόφαση, εντός της ταχθείσας εξάμηνης προθεσμίας, ούτε μέχρι την ορισθείσα δικάσιμο της υπόθεσης (02.11.2016) και

(γ) εξανάγκασε το Δικαστήριό Σας να αναβάλει τη συζήτηση της υπόθεσης για την 1^η Φεβρουαρίου του έτους 2017, κατά το οποίο (28.03.2017), συμπληρώνονται δέκα (10) έτη από την Προκήρυξη της ανωτέρω κτηματογράφησης.

5. Ειδικότερα, η προπεριγραφόμενη στην Απόφαση 805/2016 κατάσταση, αποτελεί «επίτευγμα» υπό τις ρυθμίσεις:

α. Του άρθρου 27 του Ν. 2664/1998, όπως ίσχυσε τροποποιούμενο, αλλεπάλληλα, μέχρι την κατάργησή του με το Νόμο 3889/2010,

β. Των άρθρων 13-22 του Ν. 3889/2010, όπως ίσχυσαν, τροποποιούμενα, αλλεπάλληλα, με τελευταίες τροποποιήσεις αυτές του Ν. 4389/2016,

γ. Του άρθρου 27α του Ν. 2664/1998, όπως ίσχυσε για οκτώ περίπου μήνες, από τη θέσπισή του με το Ν. 3818/2010 μέχρι την κατάργησή του συνόλου, σχεδόν, των διατάξεών του (πλην της παρ. 5), με το Ν. 3889/2010,

δ. Του άρθρου 27β του Ν. 2664/1998, από τη θέσπισή του με το Ν. 3818/2010 και όπως ισχύει,

ε. Του άρθρου 28 του Ν. 2664/1998 όπως ίσχυσε, τροποποιούμενο, αλλεπάλληλα και ισχύει, με τελευταίες τροποποιήσεις αυτές του Ν. 4389/2016. Και

στ. Των άρθρων 23 και 24 του Ν. 3889/2010, όπως ίσχυσαν τροποποιούμενα, μέχρι την αντικατάστασή τους, με τις διατάξεις του Ν. 4389/2016.

Γ. 1. Συνέχεια και κορύφωση της ανωτέρω «παρακμής» της δασικής προστασίας, αποτελούν, αναμφισβήτητα:

α. Οι διατάξεις του άρθρου 23 παρ. 4 του Ν. 3889/2010, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του, με την παρ. ΙΑ του άρθρου 153 του Ν. 4389/2016 (βλ. ανωτέρω υπό στοιχείο Β.1.) Και

β. Η προσβαλλόμενη με την παρούσα Υπουργική Απόφαση, φερόμενη ως εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω διάταξης του άρθρου 23 παρ. 4, έχουσα ως ακολούθως:

<<...1. Καθορίζονται ως κριτήρια προσδιορισμού του περιγράμματος της οικιστικής πύκνωσης, για την εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 23 του ν. 3889/2010, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. ΙΑ του άρθρου 153 του ν. 4389/2016 α) ο ελάχιστος αριθμός συνκέντρωσης κτιρίων και β) η μέση αναλογία αριθμού κτιρίων ανηγμένη στην επιφάνεια που περιλαμβάνεται στο ιώδες περίγραμμα. Ειδικότερα:

α) Ελάχιστος αριθμός κτιρίων: πενήντα (50).

15

16

β) Για τον προσδιορισμό της επιφάνειας της έκτασης που περιλαμβάνεται εντός του ιώδους περιγράμματος ισχύουν τα ακόλουθα:

αα. Όταν ο συνολικός αριθμός των κτιρίων είναι ίσος ή μεγαλύτερος των 50, αναλογεί τουλάχιστον ένα (1) κτίριο ανά 500τμ.

ββ. Όταν ο συνολικός αριθμός των κτιρίων είναι μεγαλύτερος των 100, αναλογεί τουλάχιστον ένα (1) κτίριο ανά 1.000τμ.

γγ. Όταν ο συνολικός αριθμός των κτιρίων είναι μεγαλύτερος των 400, αναλογεί τουλάχιστον ένα (1) κτίριο ανά 2.000τμ.

2. Για τον υπολογισμό των ως άνω επιφανειών δεν λαμβάνεται υπόψη το μέγεθος της κάθε ιδιοκτησίας, αλλά μόνο το σύνολο της περιοχής εντός του ιώδους περιγράμματος.

3. Οι κορυφές του ιώδους περιγράμματος πρέπει κατά το δυνατόν να ταυτίζονται με κτίρια.

4. Σε κάθε στάδιο οι αρμόδιες υπηρεσίες δύνανται να ελέγχουν την ορθή εφαρμογή των κριτηρίων.

5. Βάσει των ανωτέρω προσδιορίζονται, με ευθύνη των οικείων Ο.Τ.Α., ιώδη περιγράμματα για τις οικιστικές πυκνώσεις, τα οποία διαβιβάζονται στις οικείες Διευθύνσεις Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης προκειμένου να εξαιρεθούν από την ανάρτηση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 23 του ν. 3889/2010 όπως ισχύει. Κατά την ανάρτηση του δασικού χάρτη της ευρύτερης περιοχής, το περιεχόμενο του δασικού χάρτη εντός των ιωδών περιγραμμάτων παραμένει ορατό και εκτός διαδικασίας ανάρτησης. Τυχόν δασικές εκτάσεις εντός των περιοχών των οικιστικών πυκνώσεων συνεχίζουν να υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

6. Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.>>

2. α. Σύμφωνα με την παρ. 1 περίπτωση ε του άρθρου 158 του Ν. 4389/2016 (ΦΕΚ τ. Α' 94/27.5.2016) περί μεταβατικών και καταργούμενων διατάξεων του Υποκεφαλαίου Α:

«1. Ως ημερομηνία έναρξης των προθεσμιών: ... ε) του ενός (1) μήνα για την έκδοση απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, με την οποία καθορίζονται τα κριτήρια προσδιορισμού της οικιστικής πυκνώσεως, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 23 του ν. 3889/2010, ως αυτή

17

τροποποιείται με το άρθρο 153, νοείται η ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου»

Σύμφωνα με τη διάταξη του ακροτελεύτιου άρθρου 240 του Ν. 4389/2016 «Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις του.»

β. Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 158 του Ν. 4389/2016 (ΦΕΚ τ. Α' 94/27.5.2016) περί μεταβατικών και καταργούμενων διατάξεων του Υποκεφαλαίου Α:

«2. Η διαδικασία του άρθρου 23 του ν. 3889/2010, όπως το άρθρο αυτό αντικαθίσταται με το άρθρο 153 του παρόντος νόμου ολοκληρώνεται μέσα σε εννέα (9) μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος»

Δ. Προφανές είναι το έννομο συμφέρον και το συναπτόμενο με αυτό δικαίωμά μας, να ασκήσουμε την παρούσα Αίτηση Ακύρωσης, ΕΝΟΨΕΙ:

α. Των προεκτεθέντων, σε σχέση με τη διαμορφωθείσα πάγια Νομολογία του Δικαστηρίου Σας, μετά την υπ' αριθ. 4576/1977 Απόφαση της Ολομέλειάς του (για το Δικηγορικό Σύλλογο Βόλου) και την (κατά το έτος 2001) συνταγματική κατοχύρωση «δικαιώματος του καθενός», για την προστασία του Περιβάλλοντος.

β. Του θεσπισθέντος, υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, με το Β.Δ. 17129 Νοεμβρίου/1836 και ισχύοντος, μέχρι σήμερα, «τεκμηρίου κυριότητας» των δασών και δασικών εκτάσεων, του οποίου η διατήρηση, συναρτώμενη άμεσα με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων, αποτελεί μείζον ζήτημα «εθνικού» και «οικονομικού ενδιαφέροντος», κατά την έννοια του άρθρου 90 περ. α και ζ του Κώδικα Δικηγόρων - Ν. 4194/2013 (σύμφωνα με το οποίο «Στους Δικηγορικούς Συλλόγους ανήκει: α) Η υπεράσπιση των αρχών και κανόνων του κράτους δικαίου σε μια δημοκρατική πολιτεία..... ζ) Η άσκηση παρεμβάσεων ενώπιον δικαστηρίων και κάθε αρχής (στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι ανεξάρτητες αρχές) για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού, οικονομικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου που ενδιαφέρει τα μέλη του συλλόγου ή το δικηγορικό σώμα γενικότερα, καθώς και για κάθε ζήτημα εθνικού, κοινωνικού, πολιτισμικού ή οικονομικού ενδιαφέροντος. Για την υλοποίηση και επίτευξη αυτού του

18

σκοπού οι Δικηγορικοί Σύλλογοι μπορούν να υποβάλλουν αγωγή, κυρία ή πρόσθετη παρέμβαση, αναφορά, μήνυση, δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής, αίτηση ακύρωσης, ουσιαστική προσφυγή και γενικά οποιοδήποτε άλλο βοήθημα και μέσο οποιασδήποτε φύσης κατηγορίας ενώπιον κάθε δικαστηρίου ποινικού, πολιτικού, διοικητικού ουσίας ή ακυρωτικού ή Ελεγκτικού οποιουδήποτε βαθμού δικαιοδοσίας στην Ελλάδα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και σε οποιονδήποτε διεθνή δικαστήριο. Επίσης για τα πιο πάνω ζητήματα μπορούν να παρεμβαίνουν, με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο, σε κάθε αρμόδια αρχή στην Ελλάδα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και σε οποιονδήποτε άλλη υπηρεσία ή αρχή του διεθνούς δικαίου.» και τούτο, παρά τη βαρύτατη νομοθετική παραγνώριση του ρόλου των Δικηγόρων, όσον αφορά την ανάγκη προέχουσας συμμετοχής τους στις διαδικασίες του «Εθνικού Κτηματολογίου» και του «Δασολογίου» (Άρθρο 24 παρ. 1 και 2 Συντάγματος).Και

γ. Της επισήμανσης, ότι η συμμετοχή των Δικηγόρων στις διαδικασίες Κτηματογράφησης, όπως αυτή είχε καθοριστεί ΚΑΙ υπό το προγενέστερο (της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ, του ΠΔ 60/2007, του Ν. 3316/2005 -άρθρο 45 παρ. 1 και 10-, του Ν. 3481/2006 -άρθρο 3 παρ. 4-, της υπ' αριθ. 10883/12.3.2007 Απόφασης του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε, της υπ' αριθ. 9410/01.03.2007 Απόφασης του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., της Οδηγίας 2006/123/ΕΚ και του πρόσφατου Ν. 4412/2016, με τον οποίο ενσωματώθηκαν στο εσωτερικό δίκαιο οι Οδηγίες 2014/24/ΕΕ και 2014/25/ΕΕ) κανονιστικό καθεστώς της υπ' αριθ. 19699/4677/31.7.2001 Κοινής Απόφασης των Υπουργών ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και Δικαιοσύνης («Νομικές εργασίες που παρέχονται από δικηγόρους κατά την εκπόνηση προγραμμάτων μελετών κτηματογραφήσεων για τη δημιουργία του Εθνικού Κτηματολογίου και καθορισμός αμοιβών αυτού» - ΦΕΚ τ. Β' 1042/7.8.2001), περιελάμβανε, σύμφωνα με το άρθρο 1 της Υπουργικής αυτής Απόφασης, τις ακόλουθες «νομικές εργασίες»:

αα. <<Ο προκαταρκτικός εντοπισμός των νομικών ζητημάτων στην υπό κτηματογράφηση περιοχή κατά το στάδιο εκπόνησης της προκαταρκτικής μελέτης κτηματογράφησης και η σύνταξη σχετικής έκθεσης>>

ββ. <<Η παρουσία δικηγόρων των μελετών κτηματογράφησης όσο χρόνο διαρκεί η προθεσμία υποβολής των κατά τα άρθρα 2, 6 και 10 του νόμου 2308/1995 δηλώσεων, ενστάσεων και προσφυγών στον τόπο συλλογής

19

τους, ώστε να είναι δυνατή η άμεση αντιμετώπιση των κάθε φύσεως νομικών ζητημάτων που μπορεί να ανακύψουν, καθώς επίσης η εκτός της προαναφερόμενης προθεσμίας παρουσία τους σε τακτά χρονικά διαστήματα στα γραφεία κτηματογράφησης για την αντιμετώπιση τρεχόντων νομικής φύσεως ζητημάτων>>

γγ. <<Η νομική επεξεργασία των κατά το άρθρο 2 του νόμου 2308/1995 δηλώσεων εγγραφικών δικαιωμάτων και των συνυποβαλλόμενων εγγράφων, σε συσχέτισμό και με κάθε άλλη αναγκαία, νομικής φύσεως πληροφορία για τη σύνταξη και την ανάρτηση των κτηματολογικών διαγραμμάτων και πινάκων>>.

δδ. <<Η νομική επεξεργασία των κατά τα άρθρα 6 και 10 του νόμου 2308/1995 ενστάσεων και προσφυγών και η σύνταξη σχετικού υπομνήματος, το οποίο αποτελεί μέρος του φακέλου των ενστάσεων και προσφυγών που υποβάλλεται στον οργανισμό Κτηματολογίου και Χαρτογραφίσεων Ελλάδος, καθώς επίσης η παροχή εκ μέρους των εν λόγω δικηγόρων οποιασδήποτε πρόσθετης νομικής φύσεως πληροφορίας ή διευκρίνισης που τους ζητείται από τις επιτροπές των άρθρων 6 και 10 του νόμου 2308/1995 και η παρουσία τους ενώπιον των επιτροπών, εφόσον τους ζητείται>>.

εε. <<Κάθε άλλη νομική εργασία αναγκαία για τη διασφάλιση της αρτιότητας εκπόνησης των μελετών κτηματογράφησης>>.Και

δ. Των όρων για τη συμμετοχή των δικηγόρων στην τελευταία προκηρυχθείσα, από την ΕΚΧΑ Α.Ε., δημόσια σύμβαση για την Κτηματογράφηση του υπολοίπου της Χώρας, με την από 08.04.2016 Προκήρυξη του Διαγωνισμού με Αντικείμενο «ΑΝΑΘΕΣΗ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΗΣ & ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ ΣΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ - ΚΤΙΜΑ_16 (Κωδικός: ΚΤΙΜΑ_16)» (βλ. ιδίως, την παράγραφο 18.2.4. του Τεύχους Προκήρυξης ΤΔ01).

II. ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Προσφεύγουμε, αιτούμενοι την ακύρωση των προσαλλομένων, με την παρούσα, πράξεων και παραλείψεων, για τους εξής, κυρίως, νόμω και ουσία, βάσιμους λόγους και όσους άλλους, νομίμως, θα προσθέσουμε:

ΠΡΩΤΩΝ, 1. Η προσαλλομένη Υπουργική Απόφαση είναι παράδολος παράνομη, ΔΙΟΤΙ εκδόθηκε από αναρμόδια κατά χρόνο όργανο.

20

2. Ειδικότερα, η Απόφαση αυτή αναρμοδίως υπογράφηκε από τον Υπουργό και τον Αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, την 11.07.2016 και συνακόλουθα, παράνομως δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ τ. ΑΑΠ 145/20.07.2016, δηλαδή είκοσι δύο (22) ημέρες μετά τη λήξη της τεθείσας – στο προπαρατεθέν άρθρο 158 παρ. 1ε του Ν. 4389/2016 – προθεσμίας ενός (1) μήνα από τη δημοσίευσή του Ν. 4389/2016 στην ΕτΚ (ΦΕΚ τ. Α' 94/27.05.2016), για την έκδοσή της.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 1. Η προσβαλλόμενη Υπουργική Απόφαση είναι προδήλως παράνομη, ΔΙΟΤΙ η διάταξη του άρθρου 23 παρ. 4 εδάφ. δεύτερο του Ν. 4389/2016, κατ' εξουσιοδότηση της οποίας φέρεται να έχει εκδοθεί η προσβαλλόμενη, αντίκειται, ευθέως και σαφώς, στις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 εδάφ. τρίτο, τέταρτο και πέμπτο (και της υπό το άρθρο αυτό Ερμηνευτικής Δήλωσης) και του άρθρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος, σύμφωνα με τα οποία:

α) «1. Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων. Η σύνταξη δασολογίου συνιστά υποχρέωση του Κράτους. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων, εκτός αν προέχει για την Εθνική Οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη τους χρήση, που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον. [...] Ερμηνευτική Δήλωση: Ως δάσος ή δασικό οικοσύστημα νοείται το οργανικό σύνολο άγριων φυτών με φυλώδη κορμό πάνω στην αναγκαία επιφάνεια του εδάφους, τα οποία, μαζί με την εκεί συνυπάρχουσα χλωρίδα και πανίδα, αποτελούν μέσω της αμοιβαίας αλληλεξάρτησης και αλληλοεπίδρασης τους, ιδιαίτερη βιοκοινότητα (δασοβιοκοινότητα) και ιδιαίτερο φυσικό περιβάλλον (δασογενές). Δασική έκταση υπάρχει όταν στο παραπάνω σύνολο η άγρια φυλώδης βλάστηση, υψηλή ή θαμνώδης, είναι αραιά.» (άρθρο 24 παρ. 1 του Συντάγματος)

β) «3. Δημόσια ή ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαγιά ή που με άλλο τρόπο αποφιλώθηκαν ή αποφιλώνονται δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτό το

21

χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες και αποκλείεται να διατεθούν για άλλο προορισμό.» (άρθρο 117 παρ. 3 του Συντάγματος)

2. Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει, αναμφισβήτητα, ότι απαγορεύεται, απολύτως, στο Νομοθέτη να απαλλάξει τη Διοίκηση από τη θεμελιώδη, κατά το Σύνταγμα, υποχρέωσή της για έγκαιρη «σύνταξη δασολογίου», κατά τα νομολογηθέντα με την 2818/1997 (σημειωτέον πριν από τη ρητή συνταγματική επιβολή της εν λόγω υποχρέωσης), παρέχοντας, ειδικότερα, στην κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση, την εξουσία να θεσπίζει, γενικώς, κριτήρια εξαιρέσεως από τη διαδικασία ανάρτησης των Δασικών Χαρτών και, ιδίως, να προσδιορίσει το εννοιολογικό περιεχόμενο του καθαρού νομοθετικού νεολογισμού «οικιστικές πυκνώσεις», ανώστου, εξ ορισμού, πλήθους και άγνωστης, εξ ορισμού, έκτασης γαιών, τις οποίες ο τυπικός Νόμος (άρθρο 153 παρ. 1Α του Ν. 4389/2016), προόριζε «να εξαιρεθούν από την ανάρτηση στο δασικό χάρτη» ακόμη και «στις περιοχές που υφίσταται θεωρημένος δασικός χάρτης» (!!!!!), παραβιάζοντας, με τον τρόπο αυτό, καταδήλως και καταφύρων:

α) Τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 εδάφιο τρίτο του Συντάγματος, ΕΦΟΣΟΝ ο «Νόμος ορίζει» ΜΟΝΟΝ «τα σχετικά με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων» και ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ τα σχετικά με την άρση (έστω προσωρινή) της εξασφαλιζόμενης, με την έγκαιρη σύνταξη των Δασικών Χαρτών, προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων. Και

β) Τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 εδάφιο πέμπτο του Συντάγματος, ΕΦΟΣΟΝ οποιοδήποτε εννοιολογικό περιεχόμενο και αν αποδοθεί στο νεολογισμό «οικιστικές πυκνώσεις», αυτές θα συνιστούν αυταπόδεκτα απαγορευμένη «μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων», η οποία, ασφαλώς, αποκλείεται να εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο του πέμπτου εδαφίου (σύμφωνα με το οποίο, η επίμαχη μεταβολή επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, μόνο «αν προέχει για την Εθνική Οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη τους χρήση, που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον.») Και

γ) Τις διατάξεις του άρθρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος, ΕΦΟΣΟΝ οποιοδήποτε εννοιολογικό περιεχόμενο και αν αποδοθεί στο

22

νεολογισμό «οικιστικές πυκνώσεις», αυτές θα έχουν, οπωσδήποτε, προκύψει, από απολύτως απαγορευμένη οικοδομική δραστηριότητα, εντός δημοσίων ή ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων, που, ΕΝΩ έχουν εκχερσωθεί, για το σκοπό αυτό ή εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο του εν λόγω άρθρου («... δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαγιά ή που με άλλο τρόπο αποφιλώθηκαν ή αποφιλώνονται...»), εντούτοις, λόγω της εξαίρεσής τους από την ανάρτηση των Δασικών Χαρτών, διατίθενται (έστω και προσωρινά), αποδεδειγμένα, «για άλλο προορισμό», εναντίον της συνταγματικής επιταγής, σύμφωνα με την οποία «δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτό το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες και αποκλείεται να διατεθούν για άλλο προορισμό» (βλ. συναφώς άρθρα 38, 67Α και 71 του Ν. 998/1979, όπως ισχύουν).

ΤΡΙΤΟΝ. 1. Σε άμεση συνάρτηση με τα προεκτεθέντα, υπό στοιχείο ΔΕΥΤΕΡΟΝ., η προσβαλλόμενη Υπουργική Απόφαση είναι προδήλως παράνομη, ΔΙΟΤΙ όλες οι προπαρατεθείσες ρυθμίσεις της αντίκεινται, ευθέως και σαφώς, στις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 εδάφ. τρίτο, τέταρτο και πέμπτο (και της υπό το άρθρο αυτό Ερμηνευτικής Δήλωσης) και του άρθρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος (βλ. συναφώς άρθρα 38, 67Α και 71 του Ν. 998/1979, όπως ισχύουν), για τους ίδιους λόγους που εκτινένται ανωτέρω, υπό στοιχείο ΔΕΥΤΕΡΟΝ., όσον αφορά την εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 23 παρ. 4 εδάφ. δεύτερο του Ν. 4389/2016.

2. Η προαναφερόμενη αντίθεση προς τις ανωτέρω διατάξεις του Συντάγματος δεν αίρεται από την κανονιστική ρύθμιση της παρ. 5 εδάφ. τελευταίο της προσβαλλόμενης Απόφασης (σύμφωνα με την οποία «Τυχόν δασικές εκτάσεις εντός των περιοχών των οικιστικών πυκνώσεων συνεχίζουν να υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας»), ΕΦΟΣΟΝ η επίμαχη παραβίαση του Συντάγματος συντελείται, ΟΤΑΝ, βάσει του ορισμού των «οικιστικών πυκνώσεων», με τις διατάξεις της προσβαλλόμενης Απόφασης:

α. «προσδιορίζονται, με ευθύνη των οικείων Ο.Τ.Α., ιώδη περιγράμματα για τις οικιστικές πυκνώσεις, τα οποία διαβιβάζονται στις

23

οικείες Διευθύνσεις Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης προκειμένου να εξαιρεθούν από την ανάρτηση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 23 του ν. 3889/2010 όπως ισχύει.» Και

β. «Κατά την ανάρτηση των δασικών χάρτη της ευρύτερης περιοχής, το περιεχόμενο του δασικού χάρτη εντός των ιωδών περιγραμμάτων παραμένει ορατό και εκτός διαδικασίας ανάρτησης»

3. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, αίρεται, έστω και προσωρινά, η προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων, η οποία εξασφαλίζεται με την έγκαιρη σύνταξη-κύρωση των Δασικών Χαρτών

ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 1. Η διάταξη του άρθρου 23 παρ. 4 εδάφ. δεύτερο του Ν. 4389/2016 κατ' εξουσιοδότηση της οποίας φέρεται να έχει εκδοθεί η προσβαλλόμενη Απόφαση, αντίκειται, ευθέως και σαφώς, στις διατάξεις του άρθρου 43 παρ. 2 εδάφιο πρώτο του Συντάγματος (σύμφωνα με το οποίο: «2. Ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, με ειδική εξουσιοδότηση νόμου και μέσα στα όρια της.»), ΔΙΟΤΙ και υπό τη μη συντρέχουσα, εν προκειμένω, εκδοχή, ότι επιτρεπόταν από το Σύνταγμα ο κανονιστικός προσδιορισμός των «οικιστικών πυκνώσεων», η νομοθετική εξουσιοδότηση έπρεπε να παρασχεθεί, αποκλειστικά και μόνο, προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και βάσει μιας στοιχειώδους νομοθετικής κατάστρωσης του περιεχομένου της κανονιστικής ρύθμισης, η οποία ελλείπει παντελώς, εν προκειμένω.

2. Πράγματι, είναι περισσότερο από σαφές, ότι η επίδικη εξουσιοδότηση δεν αποτελεί «Εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της διοίκησης», η οποία «επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό.» (άρθρο 43 παρ. 2 εδάφιο δεύτερο του Συντάγματος)

III. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρου 19 παρ. 2 Π.Δ. 18/1989, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 41 Ν. 4055/2012)

24

ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΗ: Η υπ' αριθ. 34844/11.07.2016 - ΦΕΚ τ. ΑΑΠ

145/20.07.2016 («Κριτήρια προσδιορισμού οικιστικής πυκνώσεως άρθρου 23 παρ. 4 Ν. 3889/2010, όπως ισχύει.») Απόφαση του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΗΣ:

ΠΡΩΤΟΝ. Κατά χρόνο αναρμοδιότητα των οργάνων που εξέδωσαν την πράξη.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Αντίθεση της εξουσιοδοτικής διάταξης (άρθρο 23 παρ. 4 εδάφιο δεύτερο Ν. 3889/2010) στο Σύνταγμα: άρθρο 24 παρ. 1 εδαφ. τρίτο, τέταρτο και πέμπτο (και στην υπό το άρθρο αυτό Ερμηνευτική Δήλωση) και άρθρο 117 παρ. 3 του Συντάγματος.

ΤΡΙΤΟΝ. Αντίθεση και της προσβαλλόμενης Απόφασης στις ανωτέρω (βλ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ) διατάξεις του Συντάγματος.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ. Παράβαση του άρθρου 43 παρ. 2 εδάφιο πρώτο του Συντάγματος, από την εξουσιοδοτική διάταξη.

IV. Ενόψει των προαναφερόμενων, οι προσβαλλόμενες με την παρούσα πράξεις και παραλείψεις είναι παράνομες και ακυρωτές.

V. Επισυνάπτουμε στην παρούσα το υπ' αριθ. Π0341427/14.11.2016 ΓΠΕΕ του ΔΣΘ.

VI. Αντίκλητό μας διορίζουμε τον πληρεξούσιο Δικηγόρο μας στην Αθήνα, κ. Γεώργιο Δ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟ, δικηγόρο παρ' Αρείω Πάγω, διορισμένο στο Πρωτοδικείο Αθηνών (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 36338), κάτοικο Αθηνών (οδός Σόλωνος 39 - Τ.Κ. 106 72 Αθήνα - τηλ.210/6420049).

ΓΙΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ

και όσα άλλα, νομίμως, θα προσθέσουμε

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Α. Την Ακύρωση:

1. Της υπ' αριθ. 34844/11.07.2016 - ΦΕΚ τ. ΑΑΠ 145/20.07.2016 («Κριτήρια προσδιορισμού οικιστικής πυκνώσεως άρθρου 23 παρ. 4 Ν. 3889/2010, όπως ισχύει.») Απόφασης του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Και

2. Κάθε άλλης πράξης και παράλειψης, συναφούς προς την προαναφερόμενη, υπό στοιχείο 1, πράξης.

Β. Την καταδίκη του αντιδίκου μας στη δικαστική δαπάνη μας.

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΔΗΜΟΣ Γ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ - Α.Μ. 1042
ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 19 «ΤΗΛ. 2310-221597
54624 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Email: digni-av@otenet.gr

